

Πατρών Χρυσόστομος: «Η Ορθοδοξία είναι το οξυγόνο μας. Η Εκκλησία είναι η ζωή μας»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Πατρών](#)

Με λαμπρότητα εορτάσθη η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, προέστη της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε η λιτάνευσις των Ιερών Εικόνων κατά την Εκκλησιαστική τάξη.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος μίλησε για τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας και εστίασε στο τι σημαίνει Ορθόδοξος

πίστις και στο ότι η Ορθοδοξία είναι η αποκάλυψη του Θεού στον άνθρωπο είναι η Αλήθεια, είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, είναι η Εκκλησία μας.

Μεταξύ των άλλων είπε:

Ἡ Ὁρθοδοξία ταυτίζεται μέ τήν Ἐκκλησία, ἐντός τῆς ὁποίας καί διά τῆς ὁποίας, σώζεται ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ στήν Ἐκκλησία εὐρίσκει τό πλήρωμα τῆς ζωῆς, τῆς χαρᾶς καί τῆς Ἀληθείας, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Δηλαδή, στήν Ἐκκλησία ὁ ἄνθρωπος συναντᾷ τόν Θεό, εὐρίσκει τόν συνάνθρωπό του καί τόν ἑαυτό του καί κατανοεῖ ὅτι δέν ὑπάρχει ἀπλῶς ὡς μία βιολογική ὑπαρξις, ἀλλά οὐσιαστικά ζεῖ κοινωνικά μέ τήν σταυρική ἐννοια τοῦ ὄρου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ εὐχαριστιακή κοινότητα.

Καί ἐπειδὴ μία εἶναι ἡ Ἀλήθεια, εἷς ὁ Θεός δηλαδή, μία εἶναι καί ἡ πίστις, ἡ ὁποία ταυτίζεται μέ τόν Κύριό μας, «Χριστόν εἶναι φαμέν τήν ἐνυπόστατον πίστιν» (Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής), ὡς ἐκ τούτου μία εἶναι καί ἡ Ἐκκλησία. Γι' αὐτό καί ἡ Ὁρθόδοξη διδασκαλία ἐπιμένει καί ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος θά διακηρύττει, ὅτι μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὡς αὕτη ἡ ἀλήθεια ἀπεκαλύφθη ἀπό τόν Θεό καί κατεστρώθη εἰς τά ἱερά κείμενα τῶν Ἀποφάσεων τῶν Ἀγίων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί ὡς διακηρύττομε στό ἱερώτατον Σύμβολο τῆς πίστεώς μας. «Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν».

Ὅ, τι ὑπάρχει ἔξω ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, εἶναι νόθο καί ἀποτελεῖ καταστροφικὴ παρέκλιση ἀπό τήν ὁδόν τῆς σωτηρίας, μέ ἀνυπολογίστους συνεπείας διὰ τόν ἄνθρωπον, ἀφοῦ τόν ἐμποδίζει νά εὕρη τόν Δημιουργό του, τόν συνάνθρωπό του καί τόν ἑαυτόν του.

- Πάντα ταῦτα ἀπεκάλυψεν ὁ Θεός στούς Ἀγίους, στούς Προφῆτας, στούς Ἀποστόλους, στούς Πατέρας καί Διδασκάλους. Πρόκειται γιὰ τά «ἄρρητα ῥήματα» κατὰ τόν Παύλειον λόγον, τά ὁποῖα παρέδωκαν σέ μᾶς.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγει:

«Πάντας τοὺς μὴ ὁμολογοῦντας καί πιστεύοντας ὡς τό πνεῦμα τό ἅγιον προμηνύει διὰ τῶν προφητῶν, ὡς ὁ Κύριος ἐθέσπισε διὰ σαρκὸς ἡμῖν ἐπιφανείς, ὡς οἱ Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν πεμφθέντες ὑπ' αὐτοῦ, ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν καί διάδοχοι αὐτῶν ἐδίδαξαν ἡμᾶς, ἀλλ' αἰρέσεως ἰδίᾳς ἢ ἄρξαντας ἢ τοῖς κακῶς ἄρξασιν εἰς τέλος ἐπηκολουθηκότας, ἀποβαλλόμεθα καί ἀναθέματι καθυποβάλλομεν».

Τοὺς αἰρετικούς ὁ ἱερός Γρηγόριος τοὺς κατατάσσει στήν κατηγορία καί τήν τάξιν τῶν ἀθέων.

«Γένος ἄλλον ἀθείας ἐστίν ἢ πολυσχιδῆς καί πολύμορφος ἀπάτη τῶν αἰρετικῶν».

Ἡ Ἐκκλησία γιά ὅλους αὐτούς προσεύχεται, ὥστε εἰς τήν εὐσέβεια νά ἐπιστρέψουν. «Τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε» δεόμεθα στίς Ἱερές Ἀκολουθίες. Καί τόν διάλογον ἐχρησιμοποίησε καί χρησιμοποιεῖ, ἐν ἀγάπῃ καί εἰλικρινείᾳ, οὐδόλως ἀφισταμένη τῶν πατρῶων ἀγίων παραδόσεων καί τῆς Ὁρθοδόξου, ἀμωμήτου καί σωζούσης πίστεως. Οὐδέποτε θά παύσῃ τά μέτρα ταῦτα νά χρησιμοποιῇ πρὸς ἐπάνοδον τῶν πεπλανημένων εἰς τήν ὁδόν τῆς ἀληθείας. Τοῦτο ἐπραξε καί πράττει κατὰ χρέος ἡ Πρωτόθρονος Ἐκκλησία, τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖον, ὑπὸ τήν πεφωτισμένην οἰακοστροφίαν τοῦ Παναγιωτάτου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Ἀλλά καί γιά τούς ἀλλοπίστους καί ἀπίστους δέεται, ὥστε νά φωτισθῇ ἡ διάνοιά τους καί νά γνωρίσουν τόν ἀληθινόν Θεόν. Διὰ τοῦτο καί μέ βαθειά συγκίνηση συμμετέχει στήν οὐράνια χαρά καί εὐφροσύνη, ὅταν οἱ λαοί οἱ καθήμενοι ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας φωτίζονται ἀπό τούς Ὁρθοδόξους Ἱεραποστόλους, εἴτε στήν Ἀφρικανική Ἠπειρο, εἴτε σέ ἄλλα μέρη τῆς ὑπ' οὐρανόν.

Ἡ ἱερά καί Ἀποστολική Μητρόπολή μας καί εἰς τό παρελθόν, ἀλλά καί σήμερα ἔδωσε ἔμψυχο ὑλικό, Ἱεραποστόλους δηλαδή, οἱ ὅποιοι ἐργάστηκαν καί ἐργάζονται θυσιαστικά γιά τόν φωτισμόν τῶν ἀδελφῶν μας, ἀλλά καί μέ ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπο συμβάλλει στήν Ἱεραποστολή αὐτή προσπάθεια.

• Ὅμως ὑπάρχει καί μία ἄλλη διάσταση τῆς ἐορτῆς.

Ἡ Ὁρθοδοξία, ὡς Ἀποκάλυψη Θεοῦ, ὡς Ἐκκλησία, ἔσωσε, ἐστήριξε, ἐλευθέρωσε τό Γένος μας. Πορεύτηκε μαζί του διαχρονικά. Τοῦ ἔδωσε δύναμη νά διασώσῃ τόν πολιτισμό του, τήν γλῶσσα του, τήν ἐλευθερία του, τήν ἰδιοπροσωπία του.

Αὐτήν τήν παράδοση, τήν σώζουσα ἀλήθεια, τήν διετήρησαν οἱ πατέρες μας καί τήν παρέδωσαν σέ μᾶς, ὥστε νά καυχώμεθα γιά τήν Ὁρθοδοξία μας, γιά τίς πνευματικές μας ρίζες, γιά τά ἱερά καί τά ὄσια τοῦ Γένους μας, γιά τούς μάρτυρας προγόνους μας, οἱ ὅποιοι προτίμησαν, τά ἱκρίωματα, τούς σταυρούς, τά ποικίλα μαρτύρια περνώντας ὁδύνας ἑκατοντάδων ἐτῶν, προκειμένου νά διατηρήσουν ἀκέραιη τήν πίστη καί νά ἐξέλθουν ἐν τέλει εἰς τήν ἀναψυχήν τῆς Ἀναστάσεως.

Κατά τό παρελθόν ἔτος ἐορτάσαμε τήν ἐπέτειον τῶν διακοσίων ἔτη ἀπό τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, ἡ ὁποία ἐγίνε πρῶτον διὰ τοῦ Χριστοῦ τήν πίστιν τήν ἀγίαν καί δεύτερον διὰ τήν ἐλευθερία τῆς Ὁρθοδόξου πατρίδος μας.

Ἐφέτος ἐνθυμούμεθα τούς Μάρτυρας τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καί

γύριζομε νοερῶς μέ δέος καί ιερά συγκίνηση ἑκατό χρόνια πίσω, προσκυνηταί, ἐκεῖ στούς αἱματοβαμμένους ὀρθοδόξους τόπους καί στίς ἅγιες γαῖες καί ἀλησμόνητες πατρίδες μας καί προσκυνοῦμε μέ εὐλάβεια τά αἱματοπισμένα χώματα, πού ὡς θησαυρόν πολύτιμον κρύπτουν καί θά κρύπτουν μέχρι, ἕως τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως, κόκκαλα ιερά καί Λείψανα ἁγιασμένα.

Ὑποκλινόμεθα μπροστά σέ ὅσους ἔφτασαν στήν μητέρα Πατρίδα, χωρίς ὑλικά ἐφόδια, χωρίς μοίρα στόν αἰσθητό ἥλιο, ὅπως λέγει ὁ Λαός, ὅμως ἔχοντας βαθειά στήν καρδιά τους τόν Χριστό, τήν πίστη, τήν Ὁρθοδοξία. Μετέφεραν στόν κόρφο τους, τό σταυρό, τά εἰκονίσματα, τό ἀντίδωρο τῆς εὐλαβείας καί ρίζωσαν σ' αὐτά τά χώματα καί μεγαλούργησαν γιατί πίστευαν στόν Θεό καί ὑπέμειναν πολλές δυσκολίες καί βασάνους, μέ ταπείνωση μεγάλη καί μέ ἀρετή καί ἦθος. Ἡ πόλη μας πολλούς ξεριζωμένους ἀδελφούς ἀγκάλιασε καί ἐκεῖνοι τήν σφραγίδα τῆς ὁμορφιάς τῆς ψυχῆς τους καί τῆς εὐλαβείας τους ἄφησαν, εἴτε στήν «Ἁγία Φωτεινή», εἴτε στήν «Ἁγία Αἰκατερίνη» εἴτε στό «Γηροκομεῖο» καί ὅπου ἄλλοῦ.

Καί τώρα ὁ ἐπίλογος.

•Κάθε φορά ἀδελφοί μου, πού γιορτάζομε τήν νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας ἔναντι τῶν αἱρέσεων, τόν θρίαμβο τῆς ἀληθείας ἔναντι τοῦ ψεύδους, διερωτῶμεθα μετά συνοχῆς καρδίας.

Ἄρα γε κρατᾶμε αὐτή τήν σκυτάλη στά χέρια μας ὅπως τήν παρελάβαμε; Κρατᾶμε τήν λαμπάδα ἀναμμένη, ὅπως μᾶς τήν ἔδωσαν οἱ ἁγιασμένοι πατέρες μας;

Ἡ ιερά παρακαταθήκη εἶναι ζωντανή στήν καρδιά μας;

Πολλά δυστυχῶς, ἀδελφοί, ἄλλαξαν στόν τόπο μας. Προσπάθησαν οἱ βύθιες δυνάμεις καί λυσσαλέα προσπαθοῦν τήν ἀλήθεια νά διαβάλλουν καί ἦθη ἀλλότρια, ξένα μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί τήν πνευματική ἰδιοπροσωπία τοῦ Λαοῦ μας, νά εἰσαγάγουν. Ἐθεώρησαν ὅτι ἐπόρθησαν τείχη αἰώνων πνευματικά καί κατέλυσαν ρίζες ἀκατάλυτες. Ἐπίστευσαν ὅτι ἐκτύπησαν ἴσως (κατ' αὐτούς) θανάσιμα, τήν πίστη, τήν ἀρετή, τήν οἰκογένεια, τήν παιδεία, τόν τρόπο ζωῆς καί ὀρθοδόξου σκέψεως. Ὅμως εἰς μάτην ἐκοπίασαν, διότι ἡ, ἀπό τούς αἰῶνας, ἐσφραγισμένη πραγματικότης, ἄλλα μαρτυρεῖ. Ἄν αὐτός ὁ Λαός ἀντεξε τόσες σκλαβιές, ἂν πέρασε ἀπό τόσες συμπληγάδες καί παρά ταῦτα ἔμεινεν ὀρθίος, πόσο μᾶλλον τώρα θά ἀντισταθῇ ἔστω καί τήν ἐσχάτη ὥρα, ἔναντι τῶν ἐπιδόξων καταστροφῶν του καί θά ἐλευθερώσῃ τό πνευματικό ρεῦμα γιά νά καταστρέψῃ ὅ,τι σαθρό ἔχει κτισθῇ στό πέρασμά του. Ὅπως κάποια στιγμή ὁ χεῖμαρος εὐρίσκει τόν φυσικό ροῦν του καί ὅτι ἐκτίσθῃ ἄκριτα στήν κοίτη του τό παρασύρει καί τό καταστρέφει, ἔτσι καί αὐτή ἡ ἐσωτερική δύναμη τοῦ Λαοῦ μας θά καταστρέψῃ κάποια στιγμή καί

θά καταποντίση στό πέλαγος, ἀφανίζοντας τίς ἀντίθεες, ὀλέθριες γιά τήν πίστη καί γένος, δυνάμεις. Καί δέν θά ἀργήση, δυστυχῶς γιά τούς ἐπιδόξους καταστροφεῖς καί εὐτυχῶς γιά τόν τόπο μας, δέν θά ἀργήση νά ἔλθῃ αὐτή ἡ ὥρα.

Οἱ πάντες γνωρίζομε ὅτι χωρίς αὐτή τήν πνευματική Ἀγία κληρονομιά δέν ἔχομε μέλλον, ὡς Λαός. Τό ὀξυγόνο μας εἶναι ἡ πίστη μας. Ἡ ἀναπνοή μας εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας. Ὁ ἐπιστηριγμός μας εἶναι ἡ Παναγία μας καί οἱ Ἅγιοί μας. Οἱ Ἐκκλησίες μας στολίζουν, πόλεις, χωριά, βουνά καί κάμπους. Τά Μοναστήρια μας στέκονται ἀγέρωχοι πύργοι καί μάρτυρες τῆς πατρογονικῆς εὐσεβείας. Στά μνήματα τῶν πατέρων μας, ὑψώνεται ὁ Σταυρός καί τούς δρόμους μας ὁμορφαίνουν τά προσκυνητάρια μας. Τά τραγούδια μας τά γλυκαίνουν οἱ ἐπικλήσεις τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας μας. Χαιρόμαστε καί λυπούμαστε μαζί μέ τόν Κύριο, τήν Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους.

Διά τοῦτο ἐμμένομε, ἀγωνιστικά καί ἐπιμένομε μέχρις αἵματος, ἐάν χρειασθῇ, σταθεροί στήν Ὁρθόδοξο πίστη μας καί μαζί μέ τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ διακηρύττομε:

«Ἰτω τοίνυν πειραστής, ἴτω δῆμος, καιέσθω τό πῦρ, θιγέσθω τό ξίφος, ὀξυνέσθωσαν ὀνυχες· κἂν πᾶσα βάσανος ἐπ' ἐπέ κινῆται, δέξομαι σύν προθυμίᾳ, μενῶ τήν πληροφορίαν ἀκίνητος, ἐν αὐτῷ τό πνεύματι στηριζόμενος».

Στό τέλος ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στόν πόλεμο στήν Οὐκρανία καί εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων.

«Ἡ ἐφετινή ἑορτή τῆς Ὁρθοδοξίας τελεῖται σέ κλίμα συνοχῆς καρδίας ἔνεκα τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος μαίνεται στήν Οὐκρανία. Δυστυχῶς εἶναι πόλεμος μεταξύ Ὁρθοδόξων Λαῶν.

Ὁ πόνος μας ἰδιαιτέρως γι' αὐτό εἶναι μέγας. Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας συμπαράστέκεται στούς ἐμπεριστάτους ἀδελφούς μας καί προέβη στήν συγκέντρωση φαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ καί εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης γιά τήν ἀνακούφιση τῶν ἀδελφῶν μας αὐτῶν. Ἡ προσπάθεια συνεχίζεται. Κάποιοι ἀδελφοί μας προσφέρονται νά φιλοξενήσουν ἀνθρώπους πού φθάνουν ἀπό τήν Οὐκρανία στήν Πάτρα. Ἄς δηλώσουν στά Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας, τήν ἐπιθυμία τους, ὥστε σέ συνεργασία μέ τούς ἀρμοδίους Φορεῖς νά πράξωμε τά δέοντα. Τώρα, ἄς ὑψώσωμε χεῖρας ἱκέτιδας πρός τόν πανοικτίρμονα Κύριο, καί ἄς παρακαλέσωμε, ὥστε νά σταματήσῃ ἡ ὁδύνη καί ἡ αἱματοχυσία ἀπό τόν ἄδικο αὐτό πόλεμο, πού μόνο θύματα ἀφήνει καί ἀπό τίς δύο πλευρές καί συντρίμια.

Καί κατακλείομεν μέ τήν ἱκεσίαν:

«Πάτερ παντοκράτορ Δημιουργέ, Ἄρχον τῆς Εἰρήνης, Κυβερνήτα κόσμου σοφέ, ἱκετεύομέν Σε, κατάπαυσον πολέμους καί δώρησαι εἰρήνην, κόσμῳ σου ᾧπαντι».

